

Број: [REDACTED]

Жалбена комисија судова, у већу састављеном од Мире Ђорђевић, председника већа, Милице Кадовић и Оливере Новаковић, чланова већа, решавајући по жалби [REDACTED], изјављеној против решења в.ф. председнице [REDACTED] .2024. године, на основу одредби члана 142 и 144 став 1 Закона о државним службеницима („Службени гласник РС“ бр. 79/05...142/22) и члана 136 Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“ бр. 18/16...2/23), у поступку остваривања права на јубиларну награду, на седници одржаној дана 10.06.2024. године, донела је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба [REDACTED], изјављена против решења в.ф. председнице [REDACTED] године, као неоснована.

Образложење

Решењем [REDACTED] године, одбијен је као неоснован захтев државне службенице [REDACTED], шефа рачуноводства [REDACTED], у звању саветник од [REDACTED] године ради утврђивања права на јубиларну награду за навршених 40 година рада запосленог у радном односу у државном органу, органу аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе.

Против наведеног решења, [REDACTED] је изјавила жалбу (насловљену као приговор на решење о одбијању захтева за утврђивање права на јубиларну награду за 40 година рада) из свих законом прописаних разлога. Сматра да је произвољна констатација првостепеног орган да је Споразум о преузимању закључен [REDACTED] године између њеног претходног и садашњег послодавца уз њену сагласност био „само облик заснивања радног односа“. Наводи да су били испуњени услови за заснивање радног односа на основу Споразума о преузимању из једног у други државни орган тако што је [REDACTED] у којој је обављала послове финансијског директора [REDACTED] дана било деоничко друштво основано од стране између осталих Покрајинског фонда за развој привреде са учешћем у капиталу 34,61 %, Војвођанске банке 34,61%, друштвеног капитала 24,20 %, ПП „Текстил“ Сомбор 5,78 % и са 0,8 % четири мање трикотаже. Деоничари су и управљали друштвом сразмерно проценту учешћа у капиталу преко органа управљања. Фонд за развој Републике Србије као правни следбеник наведеног Покрајинског фонда је републички орган према каталогу органа јавне власти у смислу Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја. С тога сматра, да начин заснивања радног односа у [REDACTED] године, потврђује да се послодавац за укупно 40 година рада није променио и да је на дан [REDACTED] године њен послодавац исти од СФРЈ преко СРЈ до, сада Републике Србије. Предложила је да Жалбена комисија судова усвоји жалбу.

У одговору на жалбу, првостепени орган је навео да у свему остаје код разлога из образложења ожалбеног решења.

По оцени навода жалбе, ожалбеног решења, одговора на жалбу и достављених списа, Жалбена комисија судова је нашла да жалба није основана.

Према стању списка и образложењу ожалбеног решења, жалиља је запослена код првостепеног органа на неодређено време, на радном месту - шефа рачуноводства, почев од [REDACTED] године. Дана [REDACTED] године, поднела је в.ф.председници суда захтев за утврђење права на јубиларну награду за 40 година рада наводећи да услов за остваривање јубиларне награде за 40 година рада испуњава [REDACTED] године на основу Споразума о преузимању пословни број [REDACTED] године, који је закључен између председника (тадашњег) [REDACTED] и директора [REDACTED], којим је жалиља преузета на радне задатке и послове шефа рачуноводства и шефа Дистрибутивног центра при [REDACTED]. Поступајући по наведеном захтеву жалиље, првостепени орган је утврдио да је од закључења Споразума на основу кога је жалиља засновала радни однос у [REDACTED], односно од дана ступања жалиље на рад у [REDACTED], жалиља непрекидно у радном односу у [REDACTED] на радном месту шефа рачуноводства и да је на дан доношења ожалбеног решења остварила укупан стаж у [REDACTED] у трајању од [REDACTED] дана. Увидом у радну књижицу, односно персонални досије [REDACTED], као и у табелу која се електронски у одговарајућем апликативном софтверу води у судској управи код административно-техничког секретара, утврђено је да је жалиља поред наведеног остварила и радни стаж у трајању од [REDACTED] дана у [REDACTED], а које предузеће није државни орган нити је икада било, с обзиром да из самог назива, односно организационог облика конкретног предузећа произлази да је исто имало форму деоничког друштва које по својој дефиницији представља правно лице и друштво код кога је капитал подељен на делове, односно деонице, при чему није од значаја ко су били деоничари у том друштву, односно да ли је и у ком делу чак и држава имала одређени део капитала у виду деоница у том друштву, јер то и даље не чини овакво друштво по својој дефиницији и организационом облику државним органом. Како се стаж који је именована остварила у наведеном деоничком друштву не може рачунати у године рада проведене у радном односу у државном органу, органу аутономне покрајине односно јединице локалне самоуправе, првостепени орган је на основу члана 46 став 1 тачка 5 Посебног колективног уговора за државне органе, одлучио као у диспозитиву.

Према члану 46 став 1 тачка 5 Посебног колективног уговора за државне органе („Службени гласник РС“ РС бр. 38/19, 55/20 и 44/2023), прописано је да запослени има право на јубиларну новчану награду у висини просечне месечне зараде по запосленом у Републици Србији према објављеном податку органа надлежног за послове статистике за последњи месец у претходној календарској години у односу на календарску годину у којој се јубиларна награда остварује, с тим што се висина новчане награде увећава за 30% при сваком наредном остваривању тог права, тако да се исплаћује за 40 година рада у радном односу - у висини новчане награде из тачке 4) овог става увећане за 30%. Према ставу 2 истог члана, запослени остварује право на јубиларну награду за навршених 10, 20, 30, 35 и 40 година рада проведених у радном односу у државном органу, органу аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе, без обзира на то у ком органу је запослени остваривао права из радног односа. Код утврђивања права на јубиларну награду рачунају се и године рада код послодавца од кога је надлежни орган

преузео надлежности, послове и запослене. Према ставу 3 наведеног члана, запосленима се исплаћује јубиларна награда у року од 30 дана од дана када запослени стиче право на јубиларну новчану награду, осим запосленима које стичу право на јубиларну новчану награду у јануару текуће године, којима се јубиларна награда исплаћује одмах по објављивању податка органа надлежног за послове статистике.

Имајући у виду цитирану одредбу, као и чињеницу да жалиља на дан доношења ожалбеног решења није навршила 40 година рада проведених у радном односу у државном органу, органу аутономне покрајине, односно јединици локалне самоуправе, Жалбена комисија судова налази да је правилно првостепени орган одбио као неоснован захтев жалиље за утврђивање права на јубиларну новчану награду за 40 година рада.

Жалбена комисија судова је ценила све наводе жалбе и нашла да су исти неосновани и као такви без утицаја на другачију одлуку у овој управној ствари.

Наводи жалбе да су били испуњени услови за заснивање радног односа на основу Споразума о преузимању из једног у други државни орган, тако што је [REDACTED] у којој је обављала послове финансијског директора [REDACTED] дана било деоничко друштво основано од стране између осталих Покрајинског фонда за развој привреде са учешћем у капиталу 34,61 %, Војвођанске банке 34,61%, друштвеног капитала 24,20 %, ПП „Текстил“ Сомбор 5,78 % и са 0,8 % четири мање трикотаже, да су деоничари и управљали друштвом сразмерно проценту учешћа у капиталу преко органа управљања, да је Фонд за развој Републике Србије као правни следбеник наведеног Покрајинског фонда републички орган према каталогу органа јавне власти у смислу Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, и по оцени Жалбене комисије судова, нису основани. Ово из разлога, што из самог назива, односно организационог облика конкретног предузећа произлази да је исто имало форму деоничког друштва које по својој дефиницији представља правно лице и друштво код кога је капитал подељен на делове, односно деонице. Такође, правилан је закључак првостепеног органа да није од значаја ко су били деоничари у том друштву, односно да ли је и у ком делу држава имала одређени део капитала у виду деоница у том друштву, јер то и даље не чини овакво друштво државним органом, органом аутономне покрајине и јединицом локалне самоуправе, будући да овакво деоничко друштво у складу са Законом не представља, нити се може подвести под било који државни орган, орган аутономне покрајине и јединицу локалне самоуправе. Из наведених разлога, стаж који је жалиља остварила у наведеном деоничком друштву се не може рачунати у године рада проведене у радном односу у државном органу, органу аутономне покрајине, односно јединици локалне самоуправе.

Такође, правилан је закључак првостепеног органа да предметни Споразум на основу кога је жалиља преузета на рад у [REDACTED], представља само облик заснивања радног односа и да се не ради о случају „преузимања надлежности, послова и запослених од другог државног органа, органа аутономне покрајине или јединици локалне самоуправе“, јер конкретно деоничко друштво, ни тада а ни сада није по својој дефиницији и организационом облику државни орган, орган аутономне покрајине односно јединица локалне самоуправе. С тим у вези неоснован је и навод жалиље да се њен послодац није мењао за 40 година рада.

Из наведених разлога, Жалбена комисија судова налази да ожалбеним решењем није повређен закон на штету жалиље, па је применом члана 170 став 1 тачка 1 Закона о општем управном поступку, одлучила као у диспозитиву решења.

Упутство о правном средству:

Против овог решења може се покренути управни спор подношењем тужбе Управном суду, у року од 30 дана од дана достављања решења.

Председник већа

Мира Ђорђевић

Дн-а:

- [REDACTED] - 2 примерка,
од којих један доставити жалиљи
-Архиви.